

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 158

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 20 februarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 621 din 17 octombrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 din Codul de procedură civilă din 1865	2-4
	Decizia nr. 622 din 17 octombrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportată la cele ale art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România....	4-8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
54.	— Hotărâre pentru modificarea art. 5 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului	8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
15.	— Ordin al ministrului afacerilor interne pentru stabilirea datelor de identificare a vehiculului care se înscriu în Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate și a codurilor armonizate aferente acestora.....	9-10
106.	— Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Moșoaia din județul Argeș	11-12
107.	— Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 2 unități administrativ-teritoriale din județul Neamț	13-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 621**

din 17 octombrie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31
din Codul de procedură civilă din 1865**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Maria Magdalena Posea în Dosarul nr. 1.458/105/2012/a2 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 199D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.941D/2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 din același act normativ, excepție ridicată de Societatea Infromtur — S.R.L. din comuna Ciuperceni, județul Gorj, în Dosarul nr. 19.901/318/2012* al Tribunalului Gorj — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent precizează că, în acest dosar, partea Mioara Glaje Halastiuc a transmis note scrise prin care descrie situația de fapt ce a generat litigiul în cadrul soluționării căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării celor două dosare. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare. Deliberând, Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 1.941D/2016 la Dosarul nr. 199D/2016, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra textelor de lege criticate constatând conformitatea acestora cu dispozițiile din Legea fundamentală invocate și în cauzele de față și că nu au intervenit elemente noi care să justifice reconsiderarea jurisprudenței existente.

8. După încheierea dezbaterii publice a celor două cauze, în Dosarul nr. 199D/2016 a fost înregistrată o cerere de amânare formulată de autoarea excepției de neconstituționalitate, pe care Curtea nu o mai poate lua în considerare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin încheierile din 19 ianuarie 2016 și nr. 167 din 13 septembrie 2016, pronunțate în Dosarul nr. 1.458/105/2012/a2 și, respectiv, în Dosarul nr. 19.901/318/2012*, **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă și Tribunalul Gorj — Secția I civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, respectiv ale art. 31 din același act normativ**, excepție ridicată de Maria Magdalena Posea și de Societatea Infromtur — S.R.L. din comuna Ciuperceni, județul Gorj, în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de recuzare.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865 încalcă dreptul la un proces echitabil și la o instanță imparțială.** Aceasta, deoarece, în cazul judecării cererii de recuzare, părților nu li se dă posibilitatea să se apere față de susținerile judecătorului recuzat, care este însă ascultat, potrivit textului de lege criticat, dar nu permite petentului să ia cunoștință și să combată motivele pentru care un judecător care s-a pronunțat deja în litigiu nu formulează cerere de abținere, iar cererile de recuzare sunt soluționate de colegii magistraților recuzați, care niciodată nu vor fi imparțiali în judecarea acestora. Se arată că este adevărat că legiuitorul a urmărit să limiteze posibilitatea justițiabilului de a formula cereri de recuzare în scopul tergiversării judecății, dar justiția trebuie făcută în interesul justițiabilului, nu împotriva acestuia.

11. **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând, în acest sens, cele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie.**

12. **Tribunalul Gorj — Secția I civilă apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție.**

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.**

15. **Avocatul Poporului consideră, în punctul de vedere transmis în Dosarul nr. 199D/2016, că prevederile art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale, arătând că își menține punctul de vedere reținut în deciziile nr. 41 din 13 ianuarie 2009, nr. 654 din 30 aprilie 2009, nr. 619 din 12 iunie 2012 și nr. 889 din 25 octombrie 2012.**

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.**

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 31 din Codul de procedură civilă din 1865, care au următoarea redactare: „1 *Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.*

2 *Nu se admite interogatoriul ca mijloc de dovadă a motivelor de recuzare.*

3 *În cursul judecării cererii de recuzare nu se va face niciun act de procedură.*”

19. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 21 alin. (1)—(3) care consacră dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 127 referitor la caracterul public al dezbaterilor și art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, se invocă și prevederile art. 6 paragrafele 1 și 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 28 alin. (1) și (2) din Regulamentul Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la incompatibilitatea, abținerea și recuzarea judecătorilor.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că recuzarea judecătorului reprezintă, alături de abținere, unul din mijloacele procedurale prin care legiuitorul a înțeles să asigure deplina imparțialitate a instanței, ca garanție a dreptului la un proces echitabil. Prin posibilitatea de a formula cereri de recuzare, părților din proces li se oferă remediul legal împotriva eventualei incertitudini cu privire la obiectivitatea judecătorului cauzei, înlăturându-se astfel orice risc de judecată părtinitoare.

21. Dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă din 1865 reglementau în mod limitativ cazurile de recuzare a judecătorilor, protejând, astfel, partea în cazul în care s-ar presupune că judecătorul ar putea fi lipsit de obiectivitate. În jurisprudența sa, (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 1.176 din 11 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 23 ianuarie 2008, Decizia nr. 364 din 20 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 10 iunie 2008, sau Decizia nr. 375 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 15 mai 2012), Curtea a observat că aceste dispoziții de lege acoperă o paletă foarte largă de situații, iar toate cazurile de recuzare cuprinse în art. 27 din Codul de procedură civilă din 1865, la baza cărora stau criteriile obiective și raționale, duc la finalitatea mai sus arătată. Totodată, Curtea a reținut că, pe această cale, este împiedicată posibilitatea îndepărtării de către o parte de rea-credință a unui judecător pentru motive subiective sau netemeinice.

22. În ceea ce privește judecarea cererii de recuzare, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 754 din 31 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 975 din 6 decembrie 2006, că prevederile art. 31 din Codul de procedură civilă din 1865 nu încalcă principiul constituțional al accesului liber la justiție și nici dreptul la apărare. Aceasta, deoarece judecarea cererii de recuzare nu vizează fondul cauzei și nu

presupune în mod necesar dezbateri contradictorii, instanța pronunțând în ședință publică o încheiere asupra recuzării, legiuitorul având în vedere, prin această reglementare, instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a cererii. În aceeași ordine de idei, Curtea a arătat că cererea de recuzare nu constituie o acțiune de sine stătătoare, având ca obiect realizarea sau recunoașterea unui drept subiectiv al autorului cererii, ci o procedură integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecării, iar nu împiedicarea accesului la justiție. În considerarea acestui principiu constituțional, consacrat de prevederile art. 21 din Legea fundamentală, legiuitorul a prevăzut posibilitatea atacării odată cu fondul a încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare, spre deosebire de încheierile prin care se încuviințează sau se respinge abținerea, precum și de aceea prin care se încuviințează recuzarea, care nu sunt supuse niciunei căi de atac. În ipoteza exercitării căii de atac împotriva încheierii de respingere a cererii de recuzare, instanța de control judiciar va reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță, atunci când constată că cererea de recuzare a fost pe nedrept respinsă.

23. De asemenea, prin Decizia nr. 86 din 7 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 7 martie 2012, Curtea a constatat că, prin dispozițiile de lege criticate, legiuitorul a înțeles să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării, în condiții optime, a drepturilor constituționale invocate, respectiv dreptul de acces liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare. Curtea a statuat că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecării. Curtea a observat că dispozițiile legale analizate corespund art. 126 alin. (2) din Constituție, din care rezultă că legiuitorul are libertatea de a institui reguli de procedură judiciară adecvate situațiilor procedurale pe care le reglementează. În acest context, admiterea interogatoriului ca mijloc de probă pentru dovedirea unor motive de recuzare ar supune, în mod evident, judecătorul unor presiuni, ceea ce ar deteriora actul de justiție.

24. Curtea reține, totodată, că, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a apreciat că „existența unor proceduri naționale pentru asigurarea imparțialității, și anume a unor norme care să reglementeze recuzarea judecătorilor, reprezintă un factor relevant. Aceste norme exprimă preocuparea legiuitorului național de a înlătura toate îndoielile rezonabile cu privire la imparțialitatea judecătorului sau a instanței în cauză și constituie o încercare de a asigura imparțialitatea prin eliminarea cauzelor acestor preocupări. În plus, pentru a asigura lipsa unei părtiniri reale, acestea au ca scop înlăturarea oricărui suspiciuni de parțialitate, servind astfel la promovarea încrederii pe care instanțele trebuie să o inspire publicului într-o societate democratică” (Hotărârea din 15 iulie 2005, pronunțată în Cauza *Meznaric împotriva Croației*, paragraful 27).

25. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, își mențin valabilitatea și în cauza de față cele statuate prin deciziile mai sus citate.

26. În ce privește invocarea, în susținerea criticilor de neconstituționalitate, a prevederilor art. 148 din Constituție referitor la integrarea în Uniunea Europeană și a celor ale art. 28 alin. (1) și (2) din Regulamentul Curții Europene a Drepturilor Omului privitoare la incompatibilitatea, abținerea și recuzarea judecătorilor, Curtea reține, având în vedere conținutul lor normativ, că nu au incidență în soluționarea cauzei de față.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Magdalena Posea în Dosarul nr. 1.458/105/2012/a2 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și de Societatea Inforomtur — S.R.L. din comuna Ciupercești, județul Gorj, în Dosarul nr. 19.901/318/2012* al Tribunalului Gorj — Secția I civilă și constată că prevederile art. 31 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și Tribunalului Gorj — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 octombrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 622

din 17 octombrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 4, art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Constantin Chicheanu și Ștefania Chicheanu în Dosarul nr. 1.190/36/2007* al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 24 alin. (2), (3) și (4) și art. 31 din Legea nr. 165/2013, ridicată de Stelică Marzavan în Dosarul nr. 36.614/3/2013*** al Tribunalului București — Secția a III-a civilă, și excepția de neconstituționalitate a art. 1 alin. (3), art. 4 teza întâi și art. 24 alin. (2) din aceeași lege, ridicată de Constantin-Daniel Matei în Dosarul nr. 52.634/3/2010 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă, excepții care constituie obiectul dosarelor nr. 405D/2016, nr. 671D/2016 și, respectiv, nr. 1.237D/2017 ale Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției de neconstituționalitate ce formează obiectul Dosarului nr. 671D/2016, doamna Mihaela Marzavan, avocat în cadrul Baroului București, în calitate de apărător ales, cu delegație depusă la dosarul cauzei. De asemenea, în Dosarul nr. 1.237D/2017, răspunde autorul excepției, personal și asistat de domnul Bodnar Severin, avocat în cadrul Baroului București, în calitate de apărător ales, cu delegație la dosarul cauzei. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în ședința publică din 26 septembrie 2017, Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, a dispus conexarea dosarelor nr. 671D/2016 și nr. 1.237D/2017 la Dosarul nr. 405D/2016, iar, la cererea autorului excepției ce formează obiectul Dosarului nr. 1.237D/2017, în temeiul art. 156 din Codul de procedură civilă și art. 14 din Legea nr. 47/1992, a amânat judecarea cauzei, pentru termenul prezent. De asemenea, magistratul-asistent învederează Curții că părțile Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor au comunicat, în cele trei dosare conexe, punctul lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate, apreciind că este inadmisibilă, iar autorul excepției ce formează obiectul Dosarului nr. 671D/2016 a transmis precizări cu privire la aceasta, prin care combate susținerile Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părților. În Dosarul nr. 671D/2016, apărătorul ales arată că în motivarea excepției de neconstituționalitate a sesizat un aspect particular, având în vedere că la momentul încheierii contractului referitor la dreptul litigios nu se putea prevedea această evoluție legislativă care a pus autorul excepției, cesionar al dreptului litigios, în situația de a nu-și mai putea recupera banii plătiți, deși încheierea contractului de cesiune a dreptului litigios a fost modalitatea prin care acesta putea obține o sumă de bani de la cedentul dreptului litigios, care era, la acel moment, debitor al acestuia. Consideră că instanța de judecată trebuie să aibă posibilitatea de a analiza care au fost cauzele care au dus la încheierea contractului și dacă la încheierea acestuia se putea întrevădea o asemenea stare de fapt.

5. Apărătorul ales al autorului excepției de neconstituționalitate ce formează obiectul Dosarului nr. 1.237D/2016 solicită admiterea acesteia, susținând, în esență, că Legea nr. 165/2013 are caracter retroactiv, aplicându-se unor situații preexistente intrării sale în vigoare. De asemenea, prin prevederile acesteia se ajunge la situația în care statul se îmbogățește a doua oară pe nedrept, după preluarea abuzivă a imobilelor prin Decretul nr. 92/1950. Față de Legea nr. 10/2001, care permitea restituirea în natură a acestora, Legea nr. 165/2013 instituie un regim foarte restrictiv. Totodată, se poate ajunge la situația în care beneficiul statului să fie dublu sau chiar la cea în care acesta devine coproprietar în indiviziune cu alte părți, iar pentru a se sista această indiviziune, statul va primi alți bani. Or, asemenea situații nu au nimic în comun cu echitatea, ca principiu fundamental al dreptului și al Constituției. În plus, cesionarii de drepturi litigioase reprezintă o categorie discriminată și prejudiciată prin prevederile Legii nr. 165/2013.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, se arată că Legea nr. 165/2013 dispune numai pentru viitor și se aplică de la intrarea sa în vigoare unor situații juridice în curs de derulare. În același timp, consideră nu se pune problema unei discriminări între persoanele cărora li se acordă măsuri compensatorii, iar textele de lege criticate nu vizează crearea unei situații juridice privilegiate pentru anumite categorii de beneficiari ai acestor măsuri compensatorii. Precizează că în acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, precum și cea a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin încheierile din 16 martie 2016, 26 aprilie 2016 și 13 februarie 2017, pronunțate în dosarele nr. 1.190/36/2007*, nr. 36.614/3/2013*** și nr. 52.634/3/2010, **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă și Tribunalul București — Secția a III-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 4, art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 24 alin. (2), (3) și (4) și art. 31 din Legea nr. 165/2013, respectiv a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 4 teza întâi și art. 24 alin. (2) din aceeași lege.** Excepția a fost ridicată de Constantin Chicheanu și Ștefania Chicheanu, Stelică Marzavan și, respectiv, Constantin-Daniel Matei, într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva sentinței prin care Tribunalul Constanța a respins cererea de restituire în natură a unui imobil revendicat în procedura prevăzută de Legea nr. 10/2001, ca urmare a faptului că reclamantii au calitatea de cesionari de drepturi litigioase asupra respectivului imobil, ipoteză în care nu este posibilă restituirea

în natură, potrivit art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013, și a obligat entitatea deținătoare să înainteze propunerea de acordare de măsuri reparatorii constând în compensare prin puncte, potrivit art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013; într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unei decizii emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, de reanalizare a valorii compensațiilor stabilite și de obligare a acesteia la emiterea unei noi decizii de compensare și, respectiv, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației împotriva refuzului nejustificat de restituire a unui imobil preluat în mod abuziv în perioada regimului comunist, refuz materializat prin absența unui răspuns al persoanelor juridice deținătoare cu privire la notificările formulate în temeiul Legii nr. 10/2001.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, în esență, se susține, în Dosarul nr. 405D/2016, că prevederile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 ignoră ordinea de drept existentă la momentul încheierii raporturilor juridice stabilite între titularii drepturilor de proprietate și dobânditorii acestora. Se arată că transmisiunile de drepturi încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 s-au realizat în considerarea principiului restituirii în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada de referință a legilor de restituire a proprietăților. Legea nr. 165/2013 intervine în raporturile private dintre transmitător și dobânditor, anulând protecția oferită de art. 1.391 și art. 1.392 din Codul civil și de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și garanția prevăzută de art. 44 din Constituție. De asemenea, se susține că persoanele care au dobândit drepturi prin acte juridice de înstrăinare în temeiul legii vechi sunt tratate diferit de noua lege, care le împarte în două categorii, respectiv cei care au obținut măsurile reparatorii pe care autorii lor au dorit și au avut dreptul să le înstrăineze și cei care nu au reușit să obțină drepturile convenite autorilor lor, doar pentru că dreptul de petiționare al acestora din urmă a fost încălcat de către autorități. În ce privește dispozițiile art. 4 din Legea nr. 165/2013, se arată că litigiile aflate pe rolul instanțelor de judecată au avut în vedere legea aplicabilă la momentul sesizării inițiale, iar faptul că în cursul judecării au fost surprinse de apariția Legii nr. 165/2013, care reglementează alte termene și condiții decât cele de la momentul formulării și înregistrării cererilor de chemare în judecată, încalcă principiul neretroactivității legii civile. Se mai arată că prevederile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 nesocotesc libertatea de a dispune de dreptul de proprietate, limitându-l la un procent de 15% și conțin dispoziții echivalente unei confiscări a averii dobândită în condiții de perfectă legalitate de către dobânditorii drepturilor oferite de legea specială de reparație, confiscând din patrimoniul dobânditorului restul de 85%, procent care, în lipsa transmisiunilor, ar fi trebuit să intre în patrimoniul persoanelor îndreptățite, beneficiare ale acestei legi.

9. În Dosarul nr. 671D/2016, se susține, în esență, că prevederile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 pot fi asimilate retractului litigios, astfel cum era reglementat prin Codul civil de la 1864, când cesionarul avea posibilitatea de a prevedea un fapt care ar fi putut să ducă la diminuarea despăgubirilor, așa că, din acest punct de vedere, nu se poate vorbi despre o încălcare a drepturilor, dar motivarea deciziilor Curții Constituționale de respingere a excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (2), în sensul că plafonarea despăgubirilor nu echivalează cu o expropriere, nu poate fi aplicată în situația particulară din cauză.

10. În Dosarul nr. 1.237D/2017, autorul excepției, cesionar de drepturi litigioase, susține, în esență, că limitarea despăgubirilor la 15% din diferența până la valoarea imobilului echivalează cu o expropriere forțată, ajungându-se la o nouă

formă de naționalizare cu titlu (Legea nr. 165/2013), prin efectul căreia imobilul revine statului, acesta devenind noul proprietar de necontestat, împotriva căruia nu mai poate fi promovată nicio acțiune în revendicare din partea adevăraților proprietari ai imobilului. Autorul excepției arată că este reclamant împreună cu moștenitorii proprietarului, între aceștia realizându-se un regim discriminatoriu privind tratamentul juridic aplicabil, întrucât pentru unii poate fi aplicată măsura restituirii în natură a cotelor aferente, iar pentru ceilalți se impune doar măsura acordării de măsuri reparatorii plafonate. În ce privește art. 4 teza întâi din Legea nr. 165/2013, susține că este neconstituțional, întrucât modifică regimul juridic creat prin depunerea notificărilor în termen legal, permițând aplicarea unei legi noi la situațiile juridice vechi, constituite anterior intrării în vigoare a legii noi, ceea ce duce la încălcarea principiului *tempus regit actum*.

11. Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă și Tribunalul București — Secția a III-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

14. **Avocatul Poporului** consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosarul cauzei, susținerile reprezentanților autorilor excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit.d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare din Dosarul nr. 405D/2016, prevederile art. 1 alin. (3), art. 4, art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Având în vedere că procesul a fost declanșat înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, fiind în curs de soluționare la momentul precizat, rezultă că în cauză sunt incidente prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013. În Dosarul nr. 671D/2016, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 1 alin. (3), art. 24 alin. (2)—(4) și art. 31 din aceeași lege, dar nici în cuprinsul motivării scrise a excepției și nici în susținerile orale ale reprezentantului autorului excepției nu se face nicio referire la dispozițiile art. 31 din Legea nr. 165/2013, astfel încât Curtea nu îl va reține ca obiect al excepției, iar în Dosarul nr. 1.237D/2017 obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 1 alin. (3), art. 4 teza întâi și art. 24 alin. (2) din Legea nr. 165/2013. Cu privire la acest din urmă dosar, Curtea constată că, în cauză, nu sunt incidente dispozițiile art. 4 teza întâi din Legea nr. 165/2013, așa cum identifică autorul

excepției, ci cele ale art. 4 teza a doua din aceeași lege, întrucât, la data intrării în vigoare a acesteia, dosarul se afla deja în curs de soluționare pe rolul instanțelor judecătorești. Prin urmare, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele conexe în cauza de față îl reprezintă dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013, care au următorul conținut normativ:

— Art. 1 alin. (3): „(3) În situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, singura măsură reparatorie care se acordă este compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2), (3) și (4).”;

— Art. 4 teza a doua: „Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;

— Art. 24 alin. (2)—(4): „(2) În dosarele în care se acordă măsuri compensatorii altor persoane decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia, se acordă un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului stabilită conform art. 21 alin. (6).

(3) Numărul de puncte acordat în condițiile alin. (2) nu poate reprezenta o valoare mai mare decât cea stabilită potrivit art. 21 alin. (6) și (7).

(4) În cazul în care din documentele depuse la dosarul de restituire nu rezultă prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate, punctele vor reprezenta echivalentul a 15% din valoarea stabilită conform art. 21 alin. (6).”

18. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 15 alin. (2), care instituie principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale și contravenționale mai favorabile, art. 16, care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 21 referitor la dreptul de acces liber la justiție și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți, art. 78 privitor la intrarea în vigoare a legii și art. 124 privind înfăptuirea justiției. De asemenea, prin raportare la dispozițiile art. 20 din Constituție, se invocă și prevederile din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cuprinse în art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil și în art. 14 — *Interzicerea discriminării*.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate, din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare. Astfel, cu privire la pretinsa încălcare a normelor fundamentale cuprinse la art. 44, referitoare la dreptul de proprietate privată, Curtea, prin Decizia nr. 179 din 1 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 3 iunie 2014, a reținut, în esență, că politicile de restituire ce au stat la baza legilor cu caracter reparatoriu combină o componentă reparatorie/morală și una patrimonială ce privește dreptul de proprietate. Cele două aspecte ale politicii de restituire sunt strâns legate între ele și îi privesc, în realitate, numai pe titularii inițiali ai dreptului de proprietate, foști proprietari, și pe moștenitorii legali ori testamentari ai acestora. Tocmai de aceea legiuitorul a stabilit că unul dintre principiile care stau la baza acordării măsurilor reparatorii prevăzute de Legea nr. 165/2013 este acela al prevalenței restituirii în natură — rezervată proprietarilor sau

moștenitorilor acestora —, iar în ipoteza despăgubirii prin echivalent, numărul de puncte stabilit prin decizia de compensare emisă pe numele titularului dreptului de proprietate (fost proprietar sau moștenitori legali ori testamentari ai acestuia), stabilește că acestea nu pot fi afectate prin măsuri de plafonare. Alta este soluția legislativă din Legea nr. 165/2013 în situația în care persoanele care se considerau îndreptățite și care au depus notificări potrivit Legii nr. 10/2001 au cesionat dreptul de creanță asupra statului român unor terțe persoane, încheindu-se cu aceste ocazii contracte de cesiune, situație pentru care legea a plafonat măsurile reparatorii ce pot fi acordate cesionarului. Plecând de la analiza naturii juridice a acestor contracte de cesiune și de la caracterul lor aleatoriu și oneros, Curtea a reținut că specificul lor constă în incertitudinea, pentru ambele părți, la momentul încheierii contractului, asupra întinderii sau chiar existenței obligației pentru una dintre părți ori pentru ambele părți contractante, deoarece depinde de un eveniment viitor și incert — în cazul de față, confirmarea dreptului de proprietate al cedentului. Fără a se putea stabili cu certitudine existența unui drept de proprietate al cedentului, care să determine un drept la despăgubire al cesionarului, nu se poate aprecia cuantumul câștigului ori al pierderii sau existența acestora, având în vedere că persoanele care se consideră îndreptățite la măsurile reparatorii, dar și cesionarii drepturilor de creanță izvorâte din legile de restituire, au doar vocația obținerii unor măsuri reparatorii, calitatea de titular al dreptului de proprietate asupra bunului preluat abuziv urmând a fi stabilită după epuizarea procedurilor prevăzute de legile restituirii (paragrafele 31—33 din decizia menționată).

20. Analizând normele Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în ceea ce privește interpretarea și aplicarea noțiunii de „bun” cuprinsă la art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, Curtea Constituțională, prin aceeași decizie, a conchis că cesionarii drepturilor de creanță izvorâte din legile de restituire nu se bucură de un bun în sensul Convenției, astfel încât, corelativ, nu pot invoca încălcarea dreptului de proprietate, prevăzut de art. 44 din Constituție (paragrafele 34 și 35), și că, nefiind vorba despre restrângerea exercițiului unor drepturi, ci despre stabilirea, prin lege, a limitelor unor reparații, nu se poate vorbi nici despre aplicarea art. 53 din Constituție (paragraful 36).

21. Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 44 alin. (1)—(3) din Constituție, prin dispozițiile art. 1 alin. (3) și ale art. 24 alin. (2)—(4), Curtea, prin Decizia nr. 197 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 19 iunie 2014, a reținut că statul are dreptul de a expropria bunuri — inclusiv orice drepturi la despăgubire consfințite de lege — și de a reduce, chiar foarte mult, nivelul despăgubirilor prin mijloace legislative, cu condiția ca valoarea despăgubirii acordate pentru o privare de proprietate operată de stat să fie în mod rezonabil proporțională cu valoarea bunului. Aceasta, deoarece art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție nu garantează un drept la o compensație integrală în orice circumstanțe, o compensație numai parțială nefăcând privarea de proprietate nelegitimă *eo ipso* în toate cazurile. În mod special, anumite obiective legitime, de utilitate publică, precum cele care urmăresc măsuri de reformă economică sau de dreptate socială, pot milita pentru o rambursare mai mică decât valoarea de piață integrală (a se vedea în acest sens hotărârile din 21 februarie 1986 și din 8 iulie 1986, pronunțate în cauzele *James și alții împotriva Regatului Unit* și, respectiv, *Lithgow și alții împotriva Regatului Unit*). Împrejurarea că legiuitorul român a stabilit că singura măsură reparatorie care se poate acorda altor persoane decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia, este compensarea prin puncte, precum și faptul că a plafonat

despăgubirile acordate în situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, nu echivalează cu o expropriere, această reglementare încadrându-se în sfera măsurilor cu caracter general sugerate chiar de Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fi adoptate de statul român. Mai mult, în acest caz, legiuitorul a acordat cesionarilor dreptului la despăgubire un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului (paragraful 21 din decizia menționată).

22. În ceea ce privește invocarea încălcării prevederilor constituționale ale art. 15, Curtea, în considerarea art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, a mai observat că dispozițiile criticate referitoare la plafonarea despăgubirilor acordate cesionarilor nu se aplică celor cărora li s-a stabilit dreptul de proprietate și li s-a emis titlul de despăgubire anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013. De altfel, prin reiterarea jurisprudenței sale în materie, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate nu se aplică retroactiv, ci reglementează modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (paragrafele 39 și 40 din Decizia nr. 179 din 1 aprilie 2014).

23. Cu privire la criticile de neconstituționalitate potrivit cărora textele de lege examinate creează o discriminare între cesionarii care au obținut o despăgubire neplafonată înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013 și cei care, după intrarea în vigoare a legii, vor obține o despăgubire plafonată, Curtea a constatat, de pildă, prin Decizia nr. 197 din 3 aprilie 2014, că cele două categorii de subiecte de drept se află, într-adevăr, în aceeași situație juridică și că tratamentul juridic aplicat acestora este diferit, în funcție de legea de referință. Cu toate acestea, diferența de tratament juridic instituită de legiuitor nu este de natură a crea o discriminare, astfel cum aceasta este consacrată la nivel constituțional și este reflectată în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale. Potrivit acesteia, tratamentul diferențiat al persoanelor aflate în situații similare este considerat a fi discriminatoriu dacă nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, dacă nu urmărește un obiectiv legitim sau dacă nu există o relație rezonabilă de proporționalitate între mijloacele întrebunțate și obiectivul avut în vedere (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia Curții Constituționale nr. 164 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 23 mai 2013, precum și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 11 iunie 2002 și 29 aprilie 2008, pronunțate în cauzele *Willis împotriva Regatului Unit*, paragraful 48 și, respectiv, *Burden împotriva Regatului Unit*, paragraful 60). Or, având în vedere obiectul de reglementare al Legii nr. 165/2013, și anume măsuri pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și domeniul special de reglementare, constând în acordarea de măsuri reparatorii, în considerarea abuzurilor săvârșite în perioada comunistă în materia preluărilor de către stat a imobilelor proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice private, Curtea a apreciat că opțiunea legiuitorului de a exclude de la măsura reparatorie a restituirii în natură, precum și de la cea a compensării integrale prin puncte persoanele în patrimoniul cărora a fost transmis, prin intermediul unor contracte cu titlu oneros, dreptul de a obține măsurile reparatorii, apare ca fiind justificată în mod obiectiv și rezonabil, întrucât asupra acestora din urmă nu s-au răsfrânt direct sau indirect măsurile de preluare abuzivă [se vedea, în acest sens, paragrafele 18, 19 și 20 din decizia menționată].

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor citate sunt aplicabile și în prezenta cauză.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Chicheanu și Ștefania Chicheanu în Dosarul nr. 1.190/36/2007* al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă, de Stelică Marzavan în Dosarul nr. 36.614/3/2013*** al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și de Constantin-Daniel Matei în Dosarul nr. 52.634/3/2010 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și constată că prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 octombrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea art. 5 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Alineatul (2) al articolului 5 din Hotărârea Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 417 din 22 iunie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Asigurarea și reasigurarea creditelor de export pe termen mediu și lung pentru operațiuni legate de exportul de bunuri și/sau servicii în țări care sunt membre ale Uniunii Europene și în țări care nu sunt membre ale Uniunii Europene și care sunt finanțate prin credit-cumpărător sau prin credit-furnizor ori plătite

în numerar se realizează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE, cu modificările ulterioare, și, respectiv, ale Regulamentului privind activitatea de asigurare a creditelor de export desfășurată de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., în numele și în contul statului, pentru operațiunile pe termen mediu și lung, prevăzut în anexa nr. 2, care transpune Directiva 98/29/CE a Consiliului Uniunii Europene din 7 mai 1998 privind armonizarea principalelor dispoziții aplicabile asigurării creditelor de export pentru operațiunile care beneficiază de acoperire pe termen mediu și lung.”

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici
p. Ministrul afacerilor externe,

George Ciamba,
secretar de stat

Ministrul delegat pentru afaceri europene,
Victor Negrescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru stabilirea datelor de identificare a vehiculului care se înscriu în Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate și a codurilor armonizate aferente acestora

În temeiul art. 11 alin. (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește datele de identificare a vehiculului și codurile armonizate aferente acestora pe care autoritățile competente de înmatriculare le înscriu în Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate cu ocazia realizării operațiunilor de înmatriculare prevăzute la art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Datele de identificare a vehiculului care se înscriu în Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate și codurile armonizate aferente acestora sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 5 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

★

Prezentul ordin transpune în legislația națională prevederile art. 3 alin. (4) teza întâi cu referire la datele de identificare a vehiculului din Directiva 1999/37/CE a Consiliului din 29 aprilie 1999 privind documentele de înmatriculare pentru vehicule, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 138 din 1 iunie 1999, astfel cum a fost modificată și completată prin Directiva 2003/127/CE a Comisiei din 23 decembrie 2003, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 10 din 16 ianuarie 2004, Directiva 2006/103/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 363 din 20 decembrie 2006, Directiva 2013/22/UE a Consiliului din 13 mai 2013, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 158 din 10 iunie 2013, și prin Directiva 2014/46/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 127 din 29 aprilie 2014.

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

DATELE DE IDENTIFICARE
a vehiculului care se înscriu în Registrul național de evidență
a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate
și codurile armonizate aferente acestora

- (A) numărul de înmatriculare a vehiculului;
 - (B) data primei înmatriculări a vehiculului;
 - (D) vehicul:
 - (D.1) marca;
 - (D.2) tipul:
 - varianta (dacă este disponibilă);
 - versiunea (dacă este disponibilă);
 - (D.3) descrierea comercială;
 - (E) numărul de identificare al vehiculului;
 - (F) masa:
 - (F.1) masa încărcată maxim admisă din punct de vedere tehnic, cu excepția motocicletelor;
 - (G) masa vehiculului în serviciu cu caroseria și cu dispozitiv de cuplare în cazul unui vehicul de tractare în exploatare, din orice altă categorie în afară de M1;
 - (H) perioada de valabilitate, dacă nu este nelimitată;
 - (I) data înmatriculării la care se referă acest certificat de înmatriculare:
 - (I.1) data emiterii certificatului de înmatriculare;
 - (J) categoria vehiculului (dacă este disponibilă);
 - (K) numărul omologării de tip (dacă este disponibil);
 - (P) motorul:
 - (P.1) capacitatea cilindrică (în cm³);
 - (P.2) puterea netă maximă (în kW) (dacă este disponibilă);
 - (P.3) tipul de combustibil sau de sursă de putere;
 - (Q) raportul putere/masă (în kW/kg) (numai pentru motociclete);
 - (R) culoarea vehiculului;
 - (S) numărul de locuri:
 - (S.1) număr de locuri, inclusiv locul conducătorului auto;
 - (S.2) număr de locuri în picioare (acolo unde este cazul);
 - (V) emisiile de gaze de eșapament:
 - (V.7) CO₂ (în g/km) (dacă este disponibil);
 - (V.9) indicații privind categoria de mediu a omologării CE de tip (dacă este disponibilă);
- trimitere la versiunea aplicabilă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor (JOUE, seria L, nr. 171, 29.06.2007) sau Regulamentul (CE) nr. 595/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 privind omologarea de tip a autovehiculelor și a motoarelor cu privire la emisiile provenite de la vehicule grele (Euro VI) și accesul la informații privind repararea și întreținerea vehiculelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 715/2007 și a Directivei 2007/46/CE și de abrogare a Directivelor 80/1269/CEE, 2005/55/CE și 2005/78/CE (JOUE, seria L, nr. 188, 18.07.2009);
- (X) data următoarei inspecții tehnice periodice și dovada trecerii inspecției tehnice periodice;
 - (Y) seria cărții de identitate a vehiculului;
 - (Z) autoritatea emitentă.
- Rezultatul inspecției tehnice periodice și perioada de valabilitate a certificatului de inspecție tehnică, începând cu 20 mai 2018

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Moșoaia din județul Argeș**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, în sectoarele cadastrale nr. 18, 79, 81, 82, 86 și 87 din unitatea administrativ-teritorială Moșoaia din județul Argeș.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 29 ianuarie 2018.
Nr. 106.

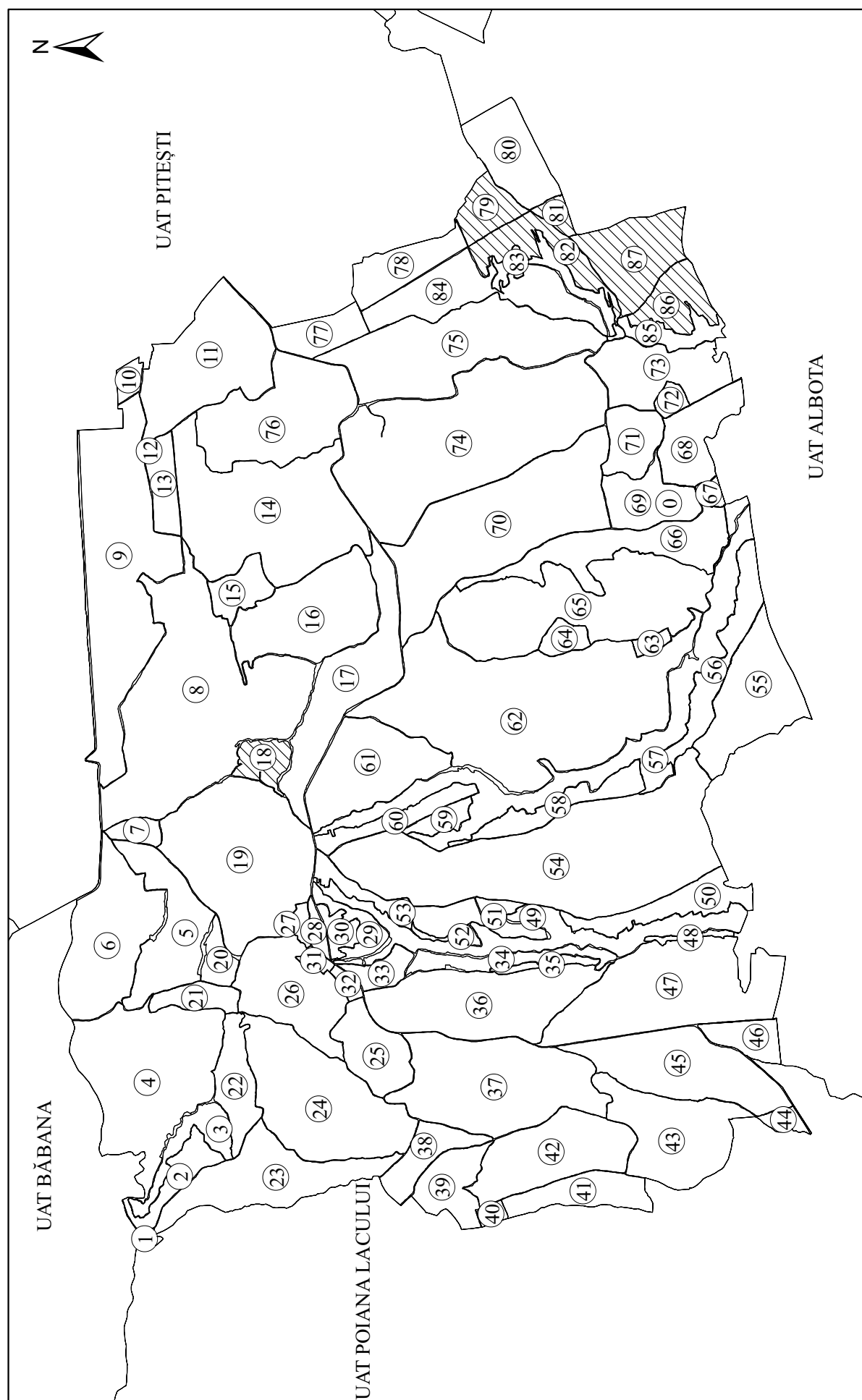
*) Anexa este reprodusă în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: ARGEȘ

UAT: MOȘOAILA

Sectoare: 18,79,81,82,86,87

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 2 unități administrativ-teritoriale din județul Neamț**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, în sectoarele cadastrale nr. 26, 35, 55, 56, 67, 68, 69 și 70 din unitatea administrativ-teritorială Doljești, precum și în sectoarele cadastrale nr. 112 și 113 din unitatea administrativ-teritorială Gherăești din județul Neamț.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1 și 2*) care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 29 ianuarie 2018.

Nr. 107.

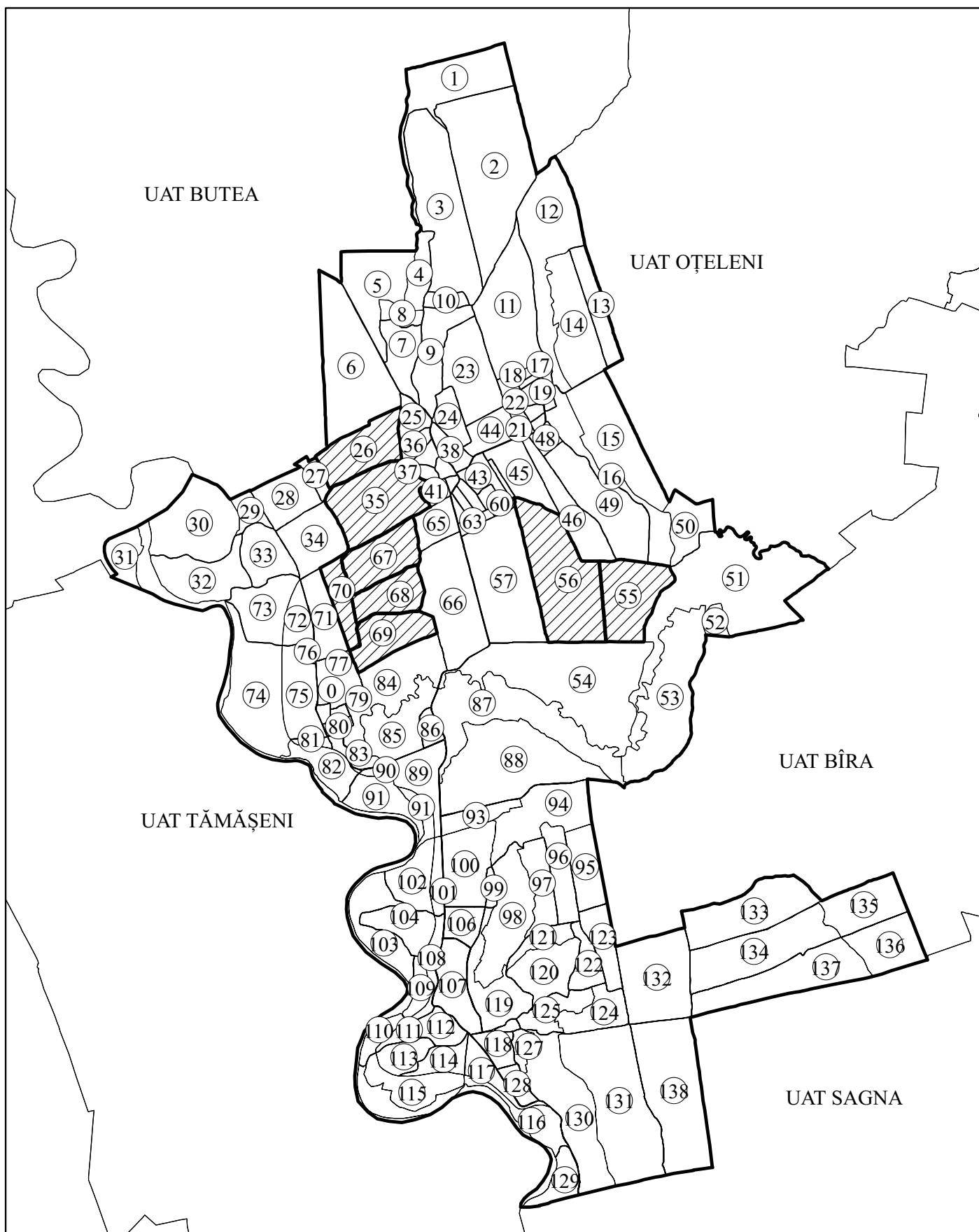
*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

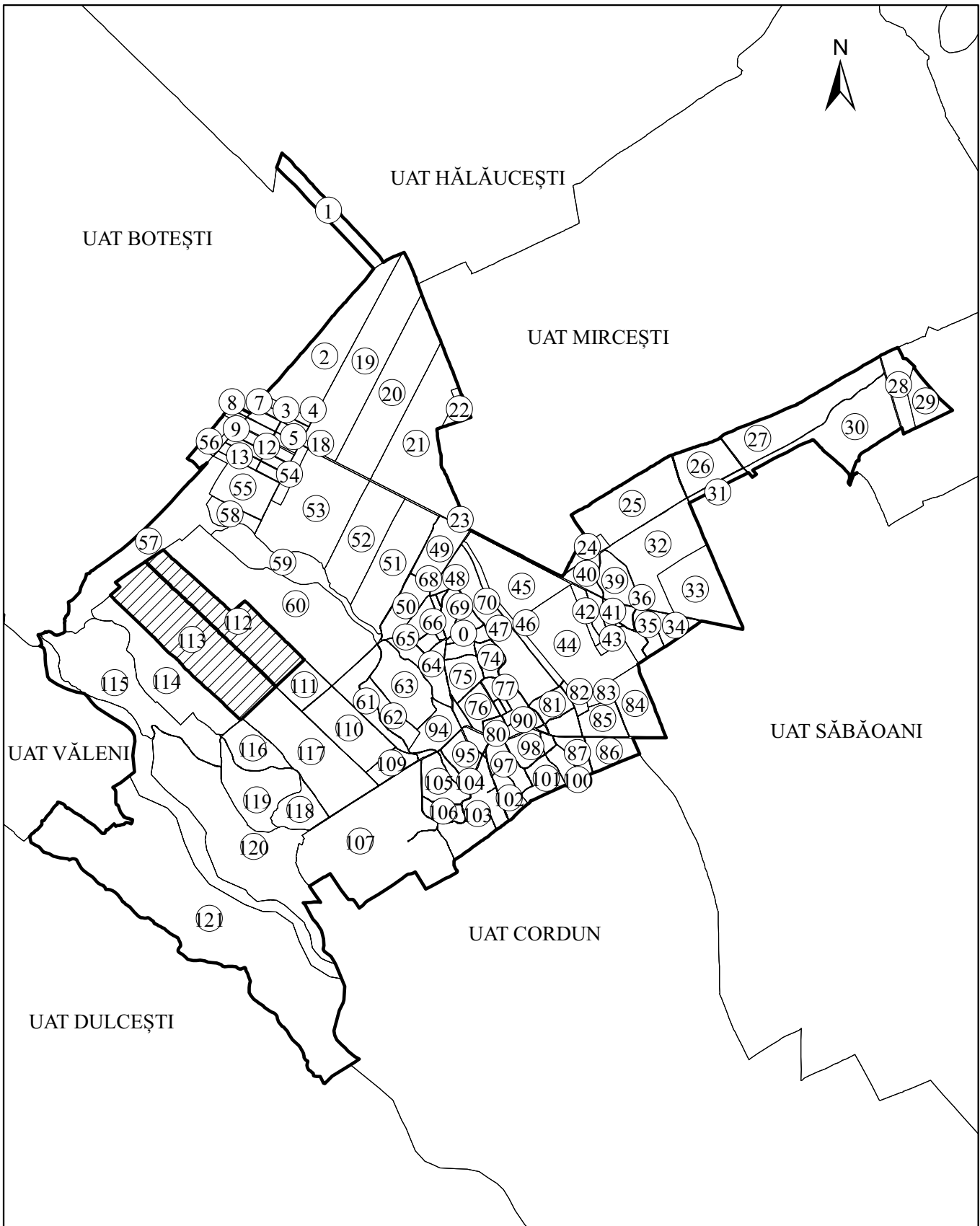
Județ: NEAMȚ

UAT: Doljești

Sectoare: 26,35,55,56,67,68,69,70

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 JUDEȚ: NEAMȚ
 UAT: GHERĂEȘTI
 Sectoare: 112,113

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

